

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de Nohai Svetlana și Societatea cu Răspundere Limitată „Litionit”,

în cauza civilă la cererea Svetlanei Nohai și Societății cu Răspundere Limitată „Litionit” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Groscont” și Oleinicova Ioana, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Iacob Miron și Societatea cu Răspundere Limitată „Monarch Developments”, cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2017, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Nohai Svetlana și Societatea cu Răspundere Limitată „Litionit” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016,

c o n s t a ț ă

La 29 octombrie 2015, Nohai Svetlana și SRL „Litionit” au depus cerere împotriva SRL „Groscont” și Oleinicova Ioana, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Iacob Miron și SRL „Monarch Developments”, cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

Solicită Nohai Svetlana și SRL „Litionit” anularea încheierii executorului judecătoresc Iacob Miron nr. 010-1578/15 din 05 octombrie 2015 cu privire la intentarea procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2-147/2014 din 13 februarie 2014 emis de Judecătoria Ungheni, privind încasarea din contul Svetlanei Nohai în beneficiul Ioanei Oleinicova a datoriei în sumă de 26 000 Euro și dobânzii de întârziere în sumă de 13 014 Euro, în total 39 014 Euro, și a încheierii executorului judecătoresc Iacob Miron nr. 010-1578/15 din 04 decembrie 2015 cu privire la executarea silită a documentului executoriu cu ieșirea la fața locului.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 februarie 2016, cererea Svetlanei Nohai și SRL „Litionit” a fost respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, a fost respins recursul declarat de către Nohai Svetlana și menținută încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 februarie 2016.

La 21 iulie 2016, Nohai Svetlana și SRL „Litionit” au depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016 și a încheierii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 februarie 2016.

În motivarea cererii de revizuire, cu referire la prevederile art. 449 lit. b) CPC, revizuienții au invocat că atât instanța de recurs, cât și cea de fond, au stabilit incomplet și incorect circumstanțele de fapt ale cauzei și au emis hotărâri ilegale și neîntemeiate.

Susțin Nohai Svetlana și SRL „Litionit” că încheierile executorului judecătoresc Iacob Miron au fost emise cu încălcarea gravă a legislației, prin abuz și exces de putere și fără menționarea în mod clar a drepturilor și obligațiilor creditorului și debitorului.

Indică revizuienții că instanțele de judecată nu au stabilit că executorul judecătoresc Iacob Miron nu și-a îndeplinit obligația sa ca parte în proces, de a se folosi cu bună-credință de drepturile sale procedurale prevăzute în art. 61 CPC și nu a prezentat titlul executoriu anexat la dosarul contravențional nr. 4-519/16 abia la 22 iunie 2016, care nu întrunește exigențele de legalitate și temeinicie, fapt ce a dus la pronunțarea unei soluții greșite și ilegale.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2017, cererea de revizuire depusă de către Nohai Svetlana a fost respinsă ca inadmisibilă.

La 10 aprilie 2017, Nohai Svetlana și SRL „Litionit” au declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2017, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii recurate, a deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016 și încheierii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 februarie 2016.

În susținerea recursului, recurenții au invocat argumente similare cu cele indicate anterior pe parcursul examinării cauzei atât pe cale ordinară, cât și în ordine de revizuire.

Consideră Nohai Svetlana și SRL „Litionit” că au prezentat probe concludente, pertinente și suficiente care demonstrează ilegalitatea actelor și acțiunilor executorului judecătoresc Iacob Miron.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Materialele dosarului atestă că copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2017 a fost expediată în adresa recurenților la 21 martie 2017 (f.d. 214, volumul II) și a fost recepționată la 27 martie 2017 (f.d. 29, volumul III).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Nohai Svetlana și SRL „Litionit” la 10 aprilie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 02 octombrie 2017, în adresa intimațiilor SRL „Groscont”, Oleinicova Ioana, executorul judecătoresc Iacob Miron și SRL „Monarch Developments” a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de Nohai Svetlana și SRL

„Litionit” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs, însă intimații nu și-au valorificat acest drept.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2017, cauza civilă a fost ridicată de la examinare și remisă Curții de Apel Chișinău, din motiv că a omis să se expună în privința cererii de revizuire depusă de SRL „Litionit”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2017, a fost respins recursul declarat de reprezentantul SRL „Litionit”, Nohai Svetlana și menținută încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 februarie 2016.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2017, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de reprezentantul SRL „Litionit”, Nohai Svetlana, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că în cazul când se invocă temeiul de revizuire – devenirea cunoscută a unor circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, este important ca circumstanțele sau faptele date existente obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente. Esențial este ca revizuientul să nu fi știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe (sau fapte) și nici să nu fi avut posibilitatea de a le cunoaște, dar să fi existat până la momentul pronunțării hotărârii și care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă. De asemenea, este absolut necesar ca circumstanțele și faptele respective să fie fundamentale și obligatorii pentru a justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile.

La cazul prezentei spețe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că motivele invocate de Nohai Svetlana și SRL „Litionit” în susținerea cererii de revizuire se referă la dezacordul acestora cu soluția pronunțată de instanțele de judecată și nu relevă prin prisma art.

449 CPC careva temeiuri legale ce ar justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile.

Astfel, instanța de recurs constată că motivul invocat de revizuienți, precum că executorul judecătoresc Iacob Miron nu a prezentat la examinarea cauzei titlul executoriu nr. 2-147/2014 din 13 februarie 2014 emis de Judecătoria Ungheni, anexat la dosarul contravențional nr. 4-519/16 abia la 22 iunie 2016, care nu întrunește exigențele de legalitate și temeinicie, nu poate fi reținut ca temei concludent de admitere a cererii de revizuire și reexaminare a cauzei în fond, or, legalitatea documentului executoriu nu face obiectul prezentei cauze civile.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că circumstanțele invocate de revizuienți nu se încadrează în prevederile art. 449 lit. b) CPC și nu constituie temei de revizuire.

Alte argumente expuse în cererea de revizuire de asemenea nu se încadrează în temeiurile legale prevăzute de art. 449 CPC, fiind similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanțele de judecată s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

În acest context, instanța de recurs evidențiază că procedura de revizuire prevăzută de art. art. 449-453 CPC servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, între altele, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (speța de referință *Brumărescu c. României*, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

Aceeași regulă a fost reiterată de Curtea de la Strasbourg în speța *Roșca c. Moldovei*, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat, care constituie principiul executării hotărârilor definitive.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești, acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O

derogare de la acest principiu este justificată doar datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

În această ordine de idei, având în vedere normele legale naționale și raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, instanța de recurs reține că o eventuală admitere a cererii de revizuire depuse de revizuienții Nohai Svetlana și SRL „Litionit”, în lipsa unor temeieri legale, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil garantate de art. 6 paragraf 1 din CEDO.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Nohai Svetlana și SRL „Litionit” și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Nohai Svetlana și Societatea cu Răspundere Limitată „Litionit”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2017, în cauza civilă la cererea Svetlanei Nohai și Societății cu Răspundere Limitată „Litionit” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Groscont” și Oleinicova Ioana, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Iacob Miron și Societatea cu Răspundere Limitată „Monarch Developments”, cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță